

הנני לגמילות חסדים - אהבת הבריות בירושלים

בפרקי אבות נאמר (פרק ה' משנה ה'): עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש:

לא הפילה אשה מריח בשר הקדש, ולא הסריח בשר הקדש מעולם, ולא נראה זבוב בבית המטבחים, ולא ארע קרי לכהן גדול ביום הכפורים, ולא כבו גשמים אש של עצי המערכה, ולא נצחה הרוח את עמוד העשן, ולא נמצא פסול בעמך ובשתי הלחם ובלחם הפנים. עומדים צפופים ומשתחיים רוחים, ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם, ולא אמר אדם לחברו: צר לי המקום שאלין בירושלים.

לימוד

לכבוד יום ירושלים המתקרב,

נלמד ביחידה זו משנה המדברת על הנסים שהיו בבית המקדש. היום נתמקד בשנים מתוך הנסים הללו:

"עומדים צפופים ומשתחיים רוחים". העזרה התפרשה על פני שטח לא גדול. בשלושת הרגלים חיב כל איש מישראל לעלות לבית המקדש, ואכן בכל רגל הגיעו אנשים רבים מאוד לבית המקדש, והעזרה הייתה עמוסה מעל ומעבר ליכלת קבולה. גם ביום הכפורים הגיע קהל רב לחזות בעבודת הפהן הגדול.

כלנו מכירים את המלה צפוף, שמשמעותה להיות דחוקים וצמודים אחד לשני. כדאי להפיר גם את פרוש רבי עובדיה מברטנורא שפרש שהמלה צפוף היא מלשון המלה "צף". הוא מסביר שהצפיפות הייתה פה גדולה עד שלא היה מקום להניח בו את פף הרגל, וכמו שצפים מעל המים, כך הם הרגישו כאלו שהם צפים מעל רצפת העזרה, עומדים נשאים באויר ובקושי נוגעים בארץ.

עָזָה וְרַמַּת הַגּוֹלוֹן. כָּל אֵלוֹ נִכְבְּשׁוּ בְנָסִים עֲצוּמִים בְּשִׁשָּׁה יָמִים. אָנוּ מוֹדִים עַל כָּךְ וּמְתַפְּלָלִים תְּפִלַּת הַלֵּל חֲגִיגִית כְּתֻבָּת הַרְבֵּנוֹת הָרֵאשִׁית. כָּשֶׁם שֶׁעָלִינוּ קוֹמָה בְּיוֹם זֶה וְזָכִינוּ לִכְבֹּשׁ אֶת יְרוּשָׁלַיִם, אָנוּ מְצַפִּים מִמֶּשׁ בְּקִרְבֵּנוֹ לְעֵלוֹת קוֹמָה נֹסֶפֶת בְּקִדְשׁ וְלִזְכוּת לְעֵלוֹת לְבַיִת הַמִּקְדָּשׁ. מִן הַסֵּתֶם אוֹתָם עֲשָׂרָה נְסִים יִחְזְרוּ לְהִיּוֹת כְּמוֹ אֲזַי. אָנוּ צְרִיכִים לְהִתְכַוֵּן וְלְהִיּוֹת אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה כְּמוֹ בְּיַמֵּי קֶדֶם, וּבְזִכּוֹת אֲהַבַת הַחַנּוּם שֶׁלָּנוּ - נִזְכֶּה לְגַאֲלָה שְׁלֵמָה.

הַזְמִינוּ חֵבֵר אֵלֵיכֶם הַבֵּיתָה וְנִסּוּ לְאַרְחֵ אֹתוֹ עִם כָּל הַלֵּב כְּמוֹ אֲנִשֵּׁי יְרוּשָׁלַיִם. כְּתָבוּ כָּאֵן אֶת מִי אֲרַחֲתֶם וְאִיךְ נִתְתֶם לְאוֹרַח הַרְגָּשָׁה טוֹבָה. לְחִלּוּפִין אִם בְּלִתֵּי אֶפְשָׁרֵי כְּעַת לְאַרְחֵ בְּבֵיתְכֶם, כְּתָבוּ כָּאֵן מָה תִּזְכְּלוּ לַעֲשׂוֹת כְּדֵי לְאַרְחֵ אוֹרְחִים עִם כָּל הַלֵּב.

.....

.....

.....

רוצים להתחבר עוד לירושללים? הכנסו וצפו בסרטון:

סרטון

עֵינֵינוּ לֵב! כָּכֵל יוֹחִים אוֹתָם נְחֻנִים:

לְלַמֵּד אֶת יְחִידַת הַלְמוּד בְּחוֹבֶרֶת - 5 נְקֻדּוֹת

לְבַצֵּעַ מְשִׁימָה בְּעֵקְבוֹת הַלְמוּד - 5 נְקֻדּוֹת

לְצַפּוֹת בְּסֵרְטוֹן 5 נְקֻדּוֹת.

בְּנוֹסֶף אָנוּ מְמַלְצִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁנֵי מַשְׁנֵי מִהַפְּשָׁנוֹת הַפּוֹפְיָנוֹת בְּסוֹף כָּל שָׁבֻעַ וְלְהַשִּׁיג עוֹד 15 נְקֻדּוֹת עַל כָּל מַשְׁנֵה. בְּשִׁבְתֵּי אֲתֶם מְזַמְנִים לְסַיֵּם אֶת שְׁאָר הַפְּרָק.

לְמוֹד נְעִים!

חתימת הורה

סה"כ ניקוד:

ביצוע המשימה
5

לימוד היחידה
5

צפייה בסרטון
5

ניקוד

מִדְרָךְ הָעוֹלָם, כְּאִשֶּׁר עוֹמֵד קֶהֱל גָּדוֹל בְּמִיחָד, כָּל תְּזוּזָה שֶׁל אֶחָד מֵהֶם, כָּל כְּפִיפָה קָלָה - דוֹחֶקֶת וְדוֹחֶפֶת אֶת כָּל הַסּוֹבְבִים, וְעֵלוּלִים לִפְלַל זֶה עַל זֶה וְלִהְגִיעַ לְסִכְנָה גְּדוֹלָה. אוֹיִלָם בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲרַע נֶס גָּדוֹל: בְּיוֹם הַכַּפּוֹרִים הָיוּ עוֹמְדִים צְפוּפִים, אַךְ כָּלֵל בְּלִי לְדַחֵף אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי. הֵם עֲמְדוּ בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה, וּכְשֶׁהִגִיעַ זְמַן הַזְכָּרַת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ עַל יְדֵי הַפֶּהוּ הַגָּדוֹל בְּוַדַּי - הָיוּ כָּלָם מְשִׁתְּחוּיִם. הַהִשְׁתַּחֲוּיָה יוֹצֶרֶת מִצָּב שְׁחִיבִים לְכַאוֹרָה לְדַחֵף כְּדֵי לְהִשְׁתַּחֲוּוֹת, אֲבָל בְּאוֹתָהּ הַשְּׁעָה קָרָה נֶס וְכָל אֶחָד מְצֹא אֶת עֲצָמוֹ רְחוּק מִהַמְתַּפְּלֵל הַסָּמוּךְ לוֹ. לְפִתְעַ נּוֹצֵר רֵוַח שֶׁל אֲרַבַּע אַמּוֹת בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ. כָּל אָדָם הַשְׁתַּחֲוֶה וְהַתְּוִדָה לְבִדּוֹ בְּלֹא שְׂיִכְנִס הָאֲחֵר לְתַחֲנוּמוֹ.

נֶס גְּלוֹי הָיָה שֵׁם! הָיָה זֶה אֶחָד הַמְּקוֹמוֹת שֶׁהַחֲזִיק הַמוֹעֵט אֶת הַמְּרַבֶּה. מֵאַחֲרֵי הַנֶּס הַמְּפָלָא עֲמְדָה שְׁמִירַת כְּבוֹד הַבְּרִיּוֹת. כְּאִשֶּׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ יוֹצֵא מִפִּי כְּהֵן גְּדוֹל, הָיוּ נוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וּמְתוֹדִים בְּלַחֵשׁ. בְּנֶס הַתְּרַחֵק כָּל אֶחָד מְשַׁכְּנוֹ שֶׁהַשְׁתַּחֲוָה לַיָּדוּ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁמַע הַלָּה אֶת חֲטָאֵיו הָאִישִׁיִּים שֶׁל שְׁכֵנוֹ וְיִתְבַּזֶּה בְּעֵינָיו.

"לֹא אָמַר אָדָם לְחַבְרוֹ צַר לִי הַמְּקוֹם שְׂאֵלִין בִּירוּשָׁלַיִם". נֶס נוֹסֶף אֲרַע בְּקוֹבִיעוֹת בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם. הָעִיר הַכִּילָה בְּקִרְבָּהּ בְּרַחֵב לֵב אֶת כָּל הַדָּרִים בָּהּ וְאֶת כָּל הָעוֹלָם אֵלֶיהָ. בְּעַת הַעֲלִיָּה לְרַגֵּל הַתְּאַסֵּף בִּירוּשָׁלַיִם קֶהֱל עֲצוּם אֲשֶׁר הִגִיעַ לְעֵתִים לְמַלְיוֹנִים. כָּלָם הָיוּ צְרִיכִים לָלוֹן בִּירוּשָׁלַיִם. נַעֲשֶׂה נֶס, וְהָיָה לְכָלֶם מְקוֹם לְהִתְאַכְסֵן בוֹ.

אֲנִשֵּׁי יְרוּשָׁלַיִם הָיוּ רְאוּיִים לְנֶס זֶה. הֵם הָיוּ נְדִיבֵי לֵב וּמְחַזְרִים אַחֵר אוֹרְחִים. מֵעוֹלָם לֹא מְהֵרוּ לְשַׁלַּח אֶת הָאוֹרַח מִבֵּיתָם, וְהַצְפִּיפוֹת לֹא הִעִיבָה עַל שְׁמִחַת הַרְגֵל. הָאֲהָבָה בֵּין אָדָם לְחַבְרוֹ הִיָּתָה כֹּה עֲמֻקָּה, עַד שֶׁלְּכָל אוֹרַח הָיָה מְקוֹם. הָאוֹרַח שְׂמַח בְּמֵאֲרוֹחוֹ וְהַמְּאָרַח שְׂמַח בְּאוֹרְחוֹ. הָיָה זֶה נֶס מְשִׁמִּים, אַךְ הַשְׁתַּתַּף בְּכֹךְ לְבוֹ שֶׁל הָאָדָם הַמְּאָרַח שֶׁקִּבֵּל אֶת הַכָּל וְשְׂמַח בְּאוֹרְחוֹ. הַדְּבָר מְזַכִּיר אֶת הָאֲמָרָה: 'כְּאִשֶּׁר יֵשׁ מְקוֹם בְּלֵב - יֵשׁ מְקוֹם בְּבֵית'. כְּשֶׁאֲהַבָה וְאֲחֻוּה שׁוֹרְרִים בֵּין בְּנֵי שֶׁל הַמְּקוֹם (כְּנֹוֹי לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא), אֲזַי "לֹא אָמַר אָדָם צַר לִי הַמְּקוֹם".

לְפָנֵי 55 שָׁנִים, בַּכ"ח בְּאֵיר תַּש"ז, זָכִינוּ לְהַחֲזִיר אֵלֵינוּ אֶת מְקוֹם הַמִּקְדָּשׁ יַחַד עִם חֲלָקִים נִכְבְּדִים וְחֲשׁוּבִים שֶׁל אֲרָץ יִשְׂרָאֵל: חֲבֵרוֹן וְיַהוּדָה, שׁוּמְרוֹן וְרַצּוּעַת